

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 ar. — de două ori 12 ar. — de trei ori 15 ar. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 ar. pentru de-care publicare.

Prenumeratiune nouă la „Telegraful Român“

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe trimestrul Octombrie-Decembrie al anului 1884, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foiei).

Banii de prenumeratiune se trimit mai cu înlesnire pelângă asigăniuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se fie scrise bine, ca să se poată cere.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșește cu ultima Septembrie 1884, ași înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie expeditura silită a sista, sau a întârzia cu expedirea foiei*).

Editura „Telegraful Român“ în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în expedițiune se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Sibiu, 26 Septembrie, 1884.

Am ținut mai de multe ori, și trebuie să o mai dicem și acum:

Suntem popor sărac. Împregiurările au adus cu sine, că suntem săraci, și ele și acum contribuie pe toate căile, ca noi românii în sărăcie să trăim, și cu sărăcia noastră să ne asigurăm existența ca națiune autohtonă pe aceste locuri ale patriei noastre.

Lucrul ușor se explică pentru ce suntem noi săraci.

Până la anul 1848 în patria noastră a domnit feudalismul.

Se despărția deci populațiunea în două clase: stăpâni și iobagi. Eram adecă noi românii în stare de sclavie. Ne era închisă calea spre cultură, dela care se condiționează după spiritul timpului modern tot progresul. Nu puteam avea deci inteligență, nu industrie, nu comerț, eram restrinși la lucrarea pământului, și și aceia nu în folosul nostru.

La anul 1848 a sunat oara libertății noastre. Ni s'a deschis deci calea spre înaintare în toate direcțiunile.

Cu entuziasm ne mai pomenit ne-am pus pe lucru, și pas de pas a trebuit să simțim nemernicia noastră.

Cuvântul „nemernicie“ nu este dela noi. L'am împrumutat dela alții, ca să nu se țină că noi caracterisăm.

Pas de pas am simțit nemernicia noastră. Lucru de tot natural. În viața publică pe nici un teren n'am putut ținea concurența.

Ca inteligență, anul 1848 ne-a aflat cu bărbați de inimă, însă ei fură siliți a umplea golul simțit în oficiile inferioare. La destinele statului dintre români numai arhierii aveau cuvânt decisoriu, și nu este secretă lupta înfocată a arhierilor români ca cel puțin în biserică să ne asigureze o existență și oare-care viață națională.

Destinele statului se conduceau de către cabinetul din Viena. Bărbații de stat se recrutau din germani și maghiari.

Istoria a dovedit, că rola politică designată nouă de diplomația din Viena, a fost beșică de săpun, pe care o a suflat adierea vântulețului dela 1865.

Dela dualism încoace ca factor politic suntem reduși la rola de privitori.

Industria și comerțul nostru abia merită vre-o amintire.

Condițiunile sociale ale noastre eschideau ori-ce ramură a industriei. Eram restrinși la lucrarea pământului și aceasta ne este și astăzi soarta. Marea majoritate a poporului nostru trăește din petecul de pământ eredit dela părinți și moși, și pe când lumea de aji lucră cu puterea aborului și iuțea fulgerului, noi lucrăm cu unelte vechi în modul eredit dela strămoși, și cu brațele noastre, cari, durere, nu mai sunt așa de vînjoase ca ale părinților nostri.

Comerțul nostru se reducea la câte-va orașe, cum e Sibiu, Brașovul, Oradea mare și încă unele orașele de mai puțină importanță.

Din neînsemnat ce era el prin anii cincideci, acum a cădut cu totul. Oradea mare e perdută pentru vecie, în Sibiu mai avem o singură firmă românească, Brașovul a decăzut și urmează a decădea, așa că el nici în municipiu nu mai poate ținea concurența cu factorii politici de acolo.

A rămas scoala ca ea să ne crească elementele indispensabile spre a ne putea manifesta și noi ca factori în viața de stat.

Să privim scoala cum ar fi ea în stare normală la noi.

Averea din vistieria statului este avere comună a tuturor cetățenilor. Statul este chemat a-și crește cetățeni luminați, și încă cetățeni pentru toate ramurile vieții publice.

În stare normală statul din vistieria sa ar înființa scoale în fie-care comună, și în scoală s'ar da instrucție conform spiritului luminat al secolului nostru.

Cultura și luminarea ar fi bun comun și fie-care cetățian s'ar desvolta în măsura, cu care buna natură l'a împodobit. Omul s'ar măsura după vrednicia sa, și, porțile științei deschise fiind tuturor, fie-care cetățian ar putea urca scara până la cel din vîrf fuscel, după cum adecă ar fi ajutat de capacitatea sa.

Așa ar fi să fie.

Noi am înființat și susținem scoale din sărăcia noastră. Vistieria statului pentru scoalele noastre nu există.

Mai mult: în timpurile mai prospete a devenit de tot problematică posibilitatea de a ne mai face scoale, și ale susținea cele înființate.

Vine mintea sănătoasă și constată cruda realitate.

Poporul nostru e popor sărac. Merge s'ermanul băiat la scoală, și an de an percurge câte o clasă, și încă cu succes eminent. Țeranul e sărac, și el din sărăcia sa duce băiatului seu ce are, și o duce cu inima în dinți, adecă ce i-a rămas după esecutorul de dare.

Astfeliu 95 procente a băieților nostri face gimnasiul cu mămăligă rece.

În gimnasiu mai merge cum merge, căci omul își reduce pretensiunile, care de alt cum atât sunt de modeste, încât cine nu vede, nu crede.

Eșit din gimnasiu omul june nu poate merge la universitate, neavînd mijloacele pentru existență.

10 procente fac studii universitare cu ajutoare dela biserici, și acele ajutoare atîta sunt de modeste, încât 5 procente se întorc acasă cu coliva în pept.

Soarta acestora încă e de tot mășteră. Cei ce se aplică la oficii publice, trebuie se aibă stea în frunte, ca vre-unul se ajungă până la curie. La ministeriu în vre-o funcțiune sau ca șef la administrație — doamne feresce.

Despre vre-o riurintă în cursul politice interne și externe a monarhiei noastre să mai amintim oare?

Stăm rău, sîntem nemernici în sărăcia noastră, și noi în această stare critică nu ușor ne putem orienta, căci nu putem ținea concurența pe nici un teren cu rasele, cari sunt normative în conducerea statului nostru.

Despre dreptate pe lumea aceasta nu mai poate fi vorba. Dreptate ni se va face, când ne vom sci

FOIȚA.

În feriile Paștilor.

(Amintiri de călătorie.)

Ne adunase într'o sală mare.

Clopoțelul sună a treia oară. Și ropotul nesfârșitului număr de studenți, cari se îndesuiau ca oile la strungă, mai slăbise din vehemența sa asurditoare. Mai trecură apoi câteva clipe și toți eram adunați.

Nu mai lipsia, decât directorul. Sosi și el.

După o lungă și serioasă cuvîntare, în care ne arată cum ar trebui să ne petrecem zilele feriiilor, ne spune că avem voie a ne depărta din institut pe 14 zile și în fine ne pofti sărbători fericite.

O salvă de întreit să trăiască resună, de zinghineau geamurile învechite ca frunzișul unei curuziște uscate în vînt.

Directorul eși. Ear noi o luarăm care încotr'o.

— Bre! ce facem? — ținsei cătră un prietin de al meu — mergem acasă?

Și eu și prietinel meu eram cu vatra părințească tare departe de orașul în care studiam. Drumul ne ar fi costat prea mult. În fine nu se plătea ca să mergem acasă.

— Hm! Sci ce?! Haid facem o excursiune în giur.

— Aferim! Scii că ești minunat! Tocmai pe placul meu! Timpul e chiar cum scii mai drag! și... Soțul care era un om cu mult mai practic ca mine, me opri iute în entuziasmul meu, care începuse a nu mai cunoaște margini.

— Ai parale? me întrebă.

Am amuțit pe un moment. Entuziasmul mi se cobori cel puțin cu 5 grade mai jos. Îmi adusei și fără să vreu aminte de Astronomul lui Isop, care când era mai adîncit în minunățiile cele de sus cădă într'o tîntănă cu apă rece, care îl făcu să bage în samă ce uitase, că adecă era pe pământ și nu în eter. Așa și eu uitasem, că „Geld regiert die Welt,“ și că eu fac parte din „lume.“

— Ba răspunsei într'un târziu.

— Nici eu, adause el mai aședat.

Urmă o pauză.

— Eh! nu face nimic, grăi în urmă; o să facem calea pe jos, — cu atât mai cu haz o să fie!

— Ei ș'apoi? grăi el ear aședat. Și era p'aci p'aci să me scoată din sărite cu sângele rece, ce-l păstra când vorbea.

— Și apoi?! Și apoi?! Dar de ce a dat Ddeu popi, și popilor vin și prescuri?! În fie-care sat tragem la popa căci

Se poate că popa are,
Câte-odată, — o fată mare,
Sau de nu, vr'o nepoțică,
Fie numai frumușică.

Sau de chiar nu, v'run butoi,
Fie numai pentru noi;
Butoiul părintelui,
Se face a studentului.. Hop!

— Ei și încă una! — adauseiu, ne mai lăsându-i răgaz să apuce a grăi ceva de frica vr'unei alte pedeci ce ar fi găsit poate, ear — eu cunosc pe popii nostri! Moise cu toiagul a stors apă din stînci. Cu o voce bună și niște cântări frumoase, poți storce toată bunătatea pic de pic din inima popii — cântă-i și-ți dă casă și masă, de te omoară cu dragostea.

— De e așa, dar să nu avem nici o grijă! Însă eu țin să nu plecăm până după sfințele sărbători. În săptămîna mare și în zilele paștilor chiar nu putem.

— Bine țin! adauseiu și eu mai aședat. Până atunci o să ne sosească și nescai parale de acasă; căci ori și cum par'că ești altul, când te scii cu vr'un crucer în buzunar.

* * *

Mercuri după paști pornirăm noi doi și cu două băte strașnice patru. Aveam tutun din greu, căci căpătasem câteva parale de acasă.

impune, și cu abținerea pasivă învece nu ne vom impune.

Vom spune ce credem noi că ar trebui să facem.

Din România.

Despre călătoria din țară a Regelui și Reginei României cetim în „Voința națională:“

Azi de dimineață, la oarele 9^{1/2}, MM. LL. Regele și Regina au plecat din gara Cotroceni cu un tren special pentru a se duce la Sigmaringen, spre a asista la nunta de aur a agustilor părinți ai M. S. Regelui.

La oara 9, MM. LL. Regele și Regina sosiră într-o trăsură deschisă în curtea haltei Cotroceni unde, la intrarea în salonul de așteptare regal, fură întâmpinați de dl I. C. Brătianu, presidentul consiliului și de ceilalți miniștri, precum și de dl general Radu Mihai, prefectul capitalei.

Salonul regal era plin de o mulțime de persoane de distincțiune, printre cari am observat pe dnele Câmpinean, Hertz, Sturdza și Fălcian, pe toți doii miniștri, afară de dl Voinov, care se află în concediu, pe principele dl G. Ghica, fostul președinte al senatului, dnii N. Bibescu, fostul vice-președinte al senatului, Dumitru Brătianu, Vasile Alexandri, N. Crețulescu, ministrul țerei la Petersburg, T. Văcărescu, ministrul țerei la Bruxelles, G. Ghica, ministrul țerei la Atena, C. Exarcu, Dr. Obedenariu, primul secretar al legățiunii noastre la Roma, I. Calenderu și P. S. Aurelian, membri în consiliul de administrațiune al căilor ferate, G. Cantacuzino, directorul general al căilor noastre ferate, A. Orăscu, profesor la facultatea de științe, N. Fleva, primarul capitalei, Em. Culoglu, prefectul județului Ilfov, dnii generali Cernat, Slăniceanu, Arion, Pilat, Dr. Fotino, Dr. Teodori, colonelii Candiano, șeful regimentului 3 de călărași, Budișteanu, comandantul pieței, Algiu, Holban, Berendei, Salman, Chirițescu, maior Ionescu comandantul batalionului 2 de vânători, care a făcut garnisonă la Sinaia și care s'a reîntors alaltăieri în capitală.

Dna Sturdza întâmpină pe M. S. Regina la intrarea în salon cu un mare și frumos buchet de flori.

MM. LL. Regele și Regina bine-voiră a se întrețină în timp de câteva minute cu persoanele citate, dela care și luară ziua bună cu cunoscuta Lor afabilitate.

La 9 oare și 25 minute, M.M. L.L. eșiră din salonul regal, urmați de doii miniștri și persoanele prezente, pe peronul gării, unde se aflau adjutanții M. S. Regelui în cap cu d. general Crețeanu, șeful casei militare regale, și la 9 oare 30 minute trenul regal porni din halta Cotroceni în mijlocul urârilor celor de față.

În momentul când M. S. Regina urca treptele vagonului regal, un copilăș oferă grațioasei noastre suverane un buchet de violele incongiurate de mici trandafiri, M. S. Regina îl primi cu amabilitatea ce o caracterisă și bine-volă îmbrățișă pe cel ce i-l oferise.

M.M. L.L. sunt însoțiți numai de domnișoara de onoare Romalo și de d. maior Casimir, adjutant regesc.

În trenul regal se suiră și d-nii miniștri I. C. Brătianu și D. Sturdza precum și d. G. Cantacuzino și N. Bibescu, cari vor însoți pe M.M. L.L. Regele și Regina până la Vêrciorova, unde trenul regal va sosi astă seară la oara 6.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Zarand, in 5 Octobree 1884. Domnule Redactor. Joi in 2 Octobree la oarele 3 post meridiane a

Slobođind din sugarele noastre nuori de fum vinețiu, ce se perdeă în albastrul limpede al vèzduhului, mergeam cu pași mèsurați pe drumul vecinal ce duce cătră comuna P.

Drum fără pățanii, fără neplăceri, — ca căruțul fără roate, scoala fără dascăl, satul fără câni.

Am pățit foarte multe și par'că — cum o să vedeți — pe mine me avu scartea dintre toți mai drag căci peste câte ne orânduise ca să trecem, par'că toate eu le-am simțit mai cu forfoi.

Dar încet; că din poveste mult mai este.

N'ajunsem încă până în P. și cu ocaziunea unui șaltus mortale peste un zgghiab din drum, mi se duseră păpuși — nededați cu excepțiuni d'aste tot stêrc. Și i mare lucru me rog când umbli pe jos și ți se rup păpușii. Ești espus la necasul de a abđice de voie de nevoie de neplăcerle unei escursiuni frumoase. Și toate aceste pentru o păreche de păpuși! Imi era necaz de păpuși și totuș me uitam cu jale la ei. Toate cuiele, ce le bătù meșterul din oraș cu atâta iscusință în ei și luară rămas bun dela locul lor, — ear ghetele — se vede de supêrare și necas pentru necredința acestor rîi soți — răsălându se acum pe picior căscară o gură ca de Inghitend praț, petricele earbă, în fine tot ce le cădea în drum. Abia le mai biruiam de povara cea multă ce se infundă în ele pe cale, — când după un marș de 3 oare sosirăm.

sosit în Brad noul protopresbiter al Zarandului dl Basiliu R. Damian.

Sosirea dênșului la importantul oficiu de protopresbiter umple de speranță pre fii acestui tract. Multă neghină esistă în acest tract, și ea va trebui estirpată cu ori ce preț.

Primirea a fost destul de pompoasă.

În opidul Baița — prima comună din tractul Zarand — unde a descălecat noul protopresbiter, a fost întâmpinat de o mulțime de preoți, învățatori și mireni.

De aici în trăsura de gală a proprietariului Bardoși din Baița noul protopresbiter, împreună cu familia a plecat la Brad. În urma trăsorei urmau vre-o 13 căruțe cu preoți, învățatori și mireni; eară în giurul trăsorei în carea era protopresbiterul, galopau vre-o 20 călăreți români neași — pre cai iuți de munte.

După sosire în Brad au fost primite deputațiunile, cari felicitară pre domnul protopresbiter.

Prima deputațiune primită fu a preoțimeii tractuale după carea urmară deputațiunile învățătorilor și apoi a mirenilor. Din conversările întreținute între d. protopresbiter și deputațiuni, sântem în drept a conta la inaugurarea unei ere noue în vieța bisericească școlară și națională în Zarand.

Prânțul comun și toaste la același încă n'au lipsit. Primul toast fu al protopresbiterului pentru: Escelenția Sa Archiepiscopul și metropolitul nostru Miron Romanul. Urmară apoi altele, pre cari deși ar merita nu le mai înșir.

Ținerea adunării comitatense de toamnă la Deva se asteaptă cu mare ingrigire din partea Zarandaniilor, și cu deosebire din partea românilor din cercul pretorial al Bradului.

În urmă răpaușării fostului pretore din Brad S. Piso, a fost denumit de substituit pretore Baro-nul Kemeny bărbat riguros, în purtarea oficiului seu. Usul până aci a fost, că în Brad și Baia de Criș au fost pretori români. Din informațiuni demne de cređământ am auđit că comitele suprem s'ar fi espri-mat că: va ținea cont de poporațiunea curat română din aceste pretoriate și va candida și români, relative va insista să fie români aleși.

În anul trecut cu ocaziunea restaurării comitatense Zarandaniilor români au pactat cu partida comitelui și totuși în Baia de Criș nu a reușit pretore român, ci numai subpretorele. Români s'au vèđut încâtva amăgiți de partida comitelui. Aștep-tăm cel puțin acum că ilustritatea sa domnul comite și partida sa, să și țină parola, și în locul defunctului pretore român, să poată fi ales earăși un pretore român. Justa pretensiune a poporațiunii din cercul Brad, ar fi satisfăcută căpêtânduși un pretor român.

De altcum membri români la adunarea comitatensă sper că se vor întâișea cât mai mulți și atfel vor cerca toate mijloacele, să și validezeze pretensiunile lor.

Timpul e frumos și pre aici de vre-o 3 săptămâni. Sêmănatul grâului acum începe. Cucuruzul e slab.

Prune au fost multe cu deosebire de cele „bistrițe.“ S'a început fertul vinarsului de prune! Mere sânt puține. *Correspondentul.*

Noi nu ne-am făcut planul escursiunii. Nu, fiindcă a face un plan pentru o escursiune este o absurditate. Lucrul cel mai mic și neînsemnat îți poate schimba tot planul. Dovadă păpușii mei!.. Totul ce plănuișem, — dacă se poate asta numi un plan — a fost, ca să tragem la popi în fie-care sat unde n'om avea cunoscuți.

Așa și făcurăm.

Intrăm la popa; ne recomândăm. Ii pare foarte bine.

Nici nu apucăm a ne așeđa bine, când colo preuteasa ne și puse o flească de rachiu și un păhăruț pe masă. Focul pocnea voios, ear într'o cratiță mare jîjăia friptura de purcel, ce umplea vèzduchul cu dulci mireme.

Uitasem și de drum și de păpuși.

Vulpea din poveste nu se uita mai galeș cătră struguri ca noi cătră cratița dela foc. Jîjăitul ajunse la culme. Noi i curmarăm glasul. Ș'am mâncat ca nisce lupi.

După friptură veni vin, când de'l alb, când pelin. Noi cântam ear popa asculta. Și era popa așa un om tinêr, dar așeđat. El bea mai puțin, dar ne îndemna mai mult să închinăm noi. Iși afla plăcerea deosebită a ne vedea pe noi cu voie. Atunci se uita la noi și asculta cântecile noastre, cari 'l făceau când să riđă când să lăcrimeđe. Ear noi vèđându-l ne simțiam de nou împintenați și ho-

Mulțămită publică.

Pentru loteria arangiată din partea „Reuniunii femeilor române din Sibiu“ au mai incurs următoarele obiecte:

Dna Iulia Rotariu, colectantă: 1 cursor pentru masă cu brodării naționale, 1 umbrar de lampă, 1 ținător pentru batiste; dna Maly Etelka: 1 pânzătură fină de masă lucrată cu mâna; dna Paulina Vlahovits: dentele pentru 3 fețe de perini; dna Anetta Adam: 1 ținător de perii brodat, 1 ținător de orologiu; dl Emanuil Ungurean, avocat: 1 ținător de ștergare, 1 casetă de juvaere; dl Meletin Dreghiciu, protopresbiter: 1 necesar de scris, 1 portmonait pentru bilete; dna Persida Radnanțiu: 1 serviț din porcelan pentru cafea à 6 persoane; dna Maria Cermena: 1 naie chineză, obiect decorativ sculptat din os; dșoara Ecaterina Bogdan: 1 necesar de cusut de peluche; dșoara Persida Rezsép, 1 ținătoriu de orologiu, 1 țenătoare pentru servete, 1 ținător de chibrite; dșoara Rosalia Sablier, 1 ținător de orologiu; dșoara Ecaterina Iorgovan, 1 ținător de orologiu de catifea brodat, 1 guler pentru copile; domnișoara Lucreția Iorgovan, 1 tăvită pentru bilete, 1 ținător de perii; dna Sofia Schichtling, 1 tașcă de lucru; doamna Aloisia Lillin, 1 servet pentru poame brodat; doamna Menezzer, 1 acoperitor de tavă; un necunoscut, 1 corfiță de lucru; un anonim, 1 păreche pantofi cusuți cu mătasă; domnișoara Sofia Cernic, 1 față de perină brodată; dna Rosalia May, 1 lucru început; dna Jenni, 1 lucru început; dna Reghina Schäffer, 1 straiță de toaletă pentru drum; dna Laura Potyondy, 1 chemizot femeesc, 1 perină de ace; dșoara Nanette Vormser, 1 corfiță de părete; dna Terese Rottman, 1 perină de ace brodată; dna Paulina Balmonik, 1 ținător de orologiu; dna Hermina Hubert, 1 ținător de orologiu; dna Hermina Weis, 2 ținătoare pentru vestminte de noapte; dna Maria Breinvolk n. Stampf, 1 șorț de fetițe; dna Maria de Cordier n. Persuder, 1 ținător de ștergare; dșoara Iulia Weiss, 1 păreche comode brodate; dna Ecaterina Dreghiciu, 1 covor de chenille, 1 corfiță de părete, 2 părechi manchete pentru sfeșnice, 1 chesauă de bani împletită, și 1 păreche păpuși pentru copii împlețiți; dna Maria Barbu, 1 ținătoare de perdele, 1 servetă, 1 corfiță pentru poame, 1 ținător de chibrite; dna Ana Ardelean, 1 cămașe călușerească, 1 păreche păpuși comodi; dșoara Leuca Pasulea, 1 cămașe călușerească; dna Ana Jelebean, 3 garnituri pentru copii mici, 1 perină cu față croșetată; dna Luisa Trailă, 1 stringător de cenușe, una cătrință; dna Sidonia Maniu, una corfă pentru poame, 1 ținător de orologiu; dșoara Ecaterina Zariă, una perină de catifea neagră cu brodărie; dșoara Ersilia Bocean, una tavă pentru bilete cu aplicațiune și mosaic de pădure; dna Elena Biju, 6 servete brodate; dșoara Victoria Bolza, una icoană compusă din simburi în formă de cunună una perină pentru ace, 1 acoperitoriu de cilindru de lampă; dșoara Maria Crestanescu, una ținătoare de chibrituri, 1 ținător de orologiu, una tașca de lucru din mărgele și simburi; dșoara Paulina Oprean, 1 ținător de perii brodat cu chenile; dșoarele Helena și Maria Veselinovits, 2 vase de porcelan pentru flori una tasă din mărgele; dna Elisabeta Sybold, una garnitură pentru liquer; dna Alexandrina Oprișiu, 2 tablouri în cadre; dna Marta Novac, una chesauă croșetată, una perină pentru ace; dna Ana Popa, 1 sfeșnic de scoică; dna Eufemia Lungu și

riam când de dor, când de jale, numai ca să ve dem că i pare popii bine.

Doi copilăși cu ochi mari ședea pe o laiță în colțul casei și ascultau înholbând ochii lor mari la noi. Dela o vreme adurmira amândoi buimăciți de uitatul cel mult și de atâte nebedenie de cântece, ce auđiră.

Era târđiu, căci veghietoriul buciună chiar pe sub fereastă de 12-ori, când ne puserăm la odichnă.

Lucru ciudat! În casă streină nu poți dormi. Acasă debea ne puteam scula pela 7 oare, și aici la 5 eram cu toții în picioare.

Abia acum ajunsem a-i spune popii necasul cu papucii.

— Aveți vr'un meșter de papuci p'aci dle părinte? — îl întrebai.

— Cum să nu! Măi Stane ear dute la Iorgu și spune să direagă păpușii domnișorului, dar mintenaș!

— Înțeleg! mintenaș, — repetă sluga și se duce.

Trecură o oară, 2, 4, pân să gatară păpușii mei. Dar ce gateală? Le puse meșterul Iorgu o talpă groasă de 2 cm. cu câte un petec ca o plăcintă tras în cruciș, „ca să țină!“ Un an de a-și fi umblat cu ei nu s'ar mai fi spart. Și sciiți căt mi-a cerut meșterul pentru teribila muncă? 30 de cr. I-am plătit, făcându-mi o idee despre progresul meseriilor la noi..

fica, 2 perine pentru ace, 2 ținătoare de orologiu brodate cu metasă, 2 ștergare, 2 batiste, 1 Chamisol femeiesc, toate din pânză fină românească cu broderii naționale; dna Maria Caluțiu n. Gaietan, colectantă: 2 funduri de perină croșetate; dna Susana Dolcoșiu n. Arpadi, una față de masă, 4 servete, 2 ștergare, 3 merindețe; dna Maria Ocoșiu n. Lazar 1 ștergariu; dsoara Hermina Maniu, una corfă de bilete, 1 țuitor de chibrituri și cenușă; dsoara Valeria Maniu, 1 servet pentru poame croșetate; dna Zamfira Candrea, una față de perină; dna Elisaveta Candrea econoama, 1 ștergar; dna Ana Candrea, v. d. 1 ștergar; dna Ana Candrea preoteasă, 1 ștergar; dna Dithia Candrea 1 ștergar; dna Ana Scrob, 1 ștergar; dna Helena Nadașdi, 3 șorțe italiene de păr colorat; dna Otilia Comșa colectantă: una masă cu flori naturali; dna Paraschiva Cioran, una pânzătură cu 6 servete țesetură proprie; dna Eleuteria Cioran una cămășuță cu fluturi; dna Eugenia Cioran, una cutie cu parfum; dsoara Hereti Sotir, 1 sachet cu broderie; dnul Bucur Cioran proprietar, una sticlă cu sligoviț; dnul Alesandru Leb proprietar, 1 broche de aur cu mărgiritar; dna Eudochia Troanca, 1 ștergar țesetură proprie; Stana Petru Albu 1 straiu de lână colorată; Stana Maniu Lungu, una păreche desăgei de bumbac; Ana Cornea, 1 ștergar țărănesc; Stana Crăciun, 1 merindariu; Sora D., 1 ștergar țărănesc; Sora V. Droc, una traistă de bumbac; Opreana Giurculețiu, una traistă de lână, 1 ștergar țesetură proprie; Sora Mitrea, 1 straiu din lână colorată; Sora P. Hămbășan, una față de perină țesetură țărănească; Ana Vidrighin, una păreche desăgei din bumbac și lână; Maria Albu, una traistă de bumbac și lână vîrgată, 1 merindariu; Eva Alboin una pânzătură țesetură proprie; Maria P. Mitrea, una pânzătură țesetură proprie, una păreche desăgei de lână; Ana Sturza, 1 merindariu; Stana Băncillă, una traistă de lână; Maria Goța, desăgei de lână; Marina Gavrilă, 2 ulcioare de cueriu; Dobra Maniu Vidrighin, 4 fl. v. a.; Bucur Fruman, 1 fl. v. a.; Iuliu Pop, sergente (la reg. de inf. Nr. 50) 30 cr. v. a.; Stana Albu 10 cr. v. a.; dnul Sabbas Popoviciu protopresbiter militar, 1 album de pele cu musică pentru fotografii, 1 album, Viena; dna Agnes Brote n. Trandafir, una casetă de trestie aurită cu broderie; dna Aurelia Goga, 1 costum mic țărănesc constând din una cămașă 1 sort, și 1 brâu; dna Susana Petru Brote, una pânzătură pentru masă țes. proprie, 1 sachet, și una sticlă sirup de smeură; dna Floare Morandiu, o vasă de flori; dnul Demetriu Coltofeanu preot gr. or. și soția Susana 10 franci monetă română.

Pentru această bunăvoință documentată față de reuniunea noastră comitetul le aduce mulțămintă pe calea aceasta.

Varietăți.

* („Societatea de lectură Petru Maior“) a junimei române din Budapesta s'a constituit în ziua de 27 Septembrie st. n. a. c. alegându-se de membri în comitetul administrativ pentru anul școlastic 1884—85 cu aclamațiune următorii:

Drd. med. Constantin Groza de președinte; Sebastian Olariu stud. phil. de vice președinte; Titu Liviu Albini stud. jur. de secretar; Dr. med. Aureliu Halic de cassar; Nicolau Șerban stud. jur. de controlor; Aureliu Alexi stud. jur. de bibliotecar;

— Ve mulțămim acum dle părinte de toate, și se ne ertați dacă poate v'am ășerăm, după ce ne arată popa din porțiță drumul cătră satul învecinat.

— Ba, DV. se ertați că n'am fost pregătiți — ne întrerupse ăimbînd drăgălașa prenteasă.

— O me rog! noi n'avem nici un cuvînt de bănuț.

Plecăciune! Dumneșen se ve țină și se mai veniți pela noi strigă rîdînd popa după noi. — Ne-am dus.

Poate vr'o 2—3 comune tot așa. Din chief în chief. Bea mîncă nene, pân'te bubui.

— Nu mai putem doamnă prenteasă...

— Da ean mai luați pușin. Nu ve imbiați așa ca nesce fete mari!

— Credeșime că nu mai putem.

— Ei, vorbă se fie! Nu-i caru'n cărcat, ca se nu mai încape ceva pe el.

Ce se-i faci?! Trebuia se mîncăci, că de nu, se năcăgea popa.

Apoi din cîntate nu-i slăbiam noi la rîndul nostru.

Ne deprinsem cu aste necasuri plăcute ca țiganul cu schinteile; așa încât nu mai era blid, pe care se nu-l fi putut golî și sticlă, care se fi rîmas

Valeriu Petco stud. jur. și Petru Cornean stud. jur. de notariu.

În comisiunea literară s'au ales Alcsiu Magiuca stud. jur., Nicolau Vecerdea stud. jur., Ioan Magiuca stud. med. Petru Mladinu stud. med., Victor Borlan stu. phil. și Ioan Florian stud. tehnic; de redactor la foaia societății, „Rosa cu Ghimpi“ Amos Frâncu stud. jur.

Aducînd acestea spre cunoscînța P. T. Public, căruia'i datorim recunoscînța pentru căldurosul sprigin, ce ni l'a oferit în toată vremea, dămi viuă mulțămintă în deosebi P. O. Redacțiunii atît din Austro-Ungaria cît și din România atît române cît și neromâne, care au binevoit a ne trimite gratuit foile; rugînd totodată pre P. St. Redactorii a ne sprigini ca în trecut și pe viitor; căci spriginul ce ni se dă este pentru noi nunumai ajutor, dar și încurajare.

* (Convocare). P. T. Domni membri ai comitetului protopresbiteral: 1. Demetriu Săcărea, paroch în Talmăcel, 2. Ioan Predovicu paroch în Oena infer., 3. Emilian Cioran, paroch în Reșinari, 4. Coman Baca, paroch în Poplaca, 5. Iacob Bologa, consiliar aulic în pensiune, 6. Visarion Roman, director de bancă, 7. Demetriu Comșa, profesor în Sibiu, 8. Constantin Popovicu notar în Sadu, 9. Simeon Jancu, notar în Mohu, 10. Bucur Dancăș, primar, 11. Coman Hămbășa u proprietariu, 12. Stan Marin, proprietar în Reșinari, sînt prin aceasta poștiți a participa la ședința comitetului protopresbiteral ce se va ține Marți în 2/14 Octombrie a. c. la 3 oare p. m. în locuința subsămnatului.

Obiecte:

1. Propunerile protopresbiterului relative la afacerile școlare

2. Curenții.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Sibiului. Sibiu, 24 Septembrie, 1884.

Simeon Popescu, protopresbiter.

* (Cînd e omul mai fericit)? Frații Biton și Cleobis au luat jugul în grumaz și au tras carul în care zăcea mama lor bolnavă pînă la biserica lui Juno. Poporul zicea, că mama lor e fericită avînd astfel de copii, ea de bucurie s'a și rugat de Juno să pună copii ei în fericire. Și iată băieții înaintea feței mamei lor au murit, ca semn învederat, că omul nici odată nu e mai fericit decît cînd este mort.

* (Bibliografie). În editura „Observatoriu lui“ din Sibiu au ășit „Două raporturi de ale acelor prefecți de legiuni românesce, cari în anul 1848/9. au susținut luptele cu insurgenții unguri, pînă la reîntrarea trupelor imperiali în Transilvania.

Sibiu, tipografia lui W. Krafft, 1884.

Domnul G. Barișiu la aceste raporturi face următorul:

Postscript al redacțiunii.

Acestea trei raporturi, al căror coprius îl comunicăm generațiunii prezente după originalele germane în limba noastră, fac ce e drept, o parte esențială din istoria evenimentelor revoluționare și bellice dela 1848/49; însă tot numai una parte relativă la acțiunile de pe teritoriul ce se mărginesce între liniile, care se pot trage dela Deva preste comitatul Zarand pînă la Ciucia și Huediu, de acolo preste Clușiu, Turda, pe Arieșiu și Murășiu pînă la Blașiu, eară de aici în semicerc preste Vințul de jos tot la Deva. Revoluțiunea însă e fost generală și conflictul sîngeros s'au întins în restimp de ăcece luni preste tot copriusul țerei; mai preste tot au domnit ferul, plumbul și în multe părți flăcările focului, anarhia și tororismul. Pentru-ca se se poată scrie o istorie imparțială, obiectivă și în adevăr

plină pe masă în urmele noastre. Ce va se ăică: nu bănuiau nici popii, nici preutesele că nu le-am făcut cîntea și că poate nu ne-a plăcut la ei.

Așa ajunserăm după 2 ăile în comuna S., unde ne aștepta un coleg, care era acasă pe vacanțe.

Lăsărăm dar se se mai odichnească straița popilor și traserăm la prietenul nostru.

* * *

Comuna S. e situată la poalele munților; și nu departe de aici sînt cîte va sate cari zac tocmai între munți.

Veacul era frumos de minune. Verdeăța vie a copacilor din pădurile apropiate ne ademeneau se mergem cătră ele. Soarele lucia ca un glob aurit pe bolta cerească; nu era de ședut locului; ne ardea călcăiele și ceva ne împingea se mergem cătră munte.

I spuserăm prietenului (pe care-l voi numi Trică) dorința noastră. Cu bucurie se alătură și el promițînd a vini cu noi.

El se iugrîgi apoi de toate. Și de dimineăța la Dumineca Tomii, cînd clopotele bisericii celei mari chemau pe oamenii la utrenie, noi ne gîteam de drum.

— Se nu plecați acum oameni buni, cînd trage la asta biserica, că nu-o se pășiți bine, — ne ăise o muiere cu frica lui Dău.

înstructivă din acei ani, se cer documente și preste tot material istoric fără asemănare mai bogat decît se coprinde în aceste trei acte, mult mai bogat decît este colecțiunea pe care o publicaserăm tot noi în anii 1870 pînă la 1878 alătura cu documente mult mai vechi în „Transilvania“. Chiar și aceste trei documente mai au lipsă de întregiri cu fapte complinite, de văloare istorică; cu atît se simte mai tare lipsa de informațiuni autentice din alte prefecturi.

Noi din partea noastră nu vom lipsi a continua [dela Octombrie înainte publicarea de alte documente și mai ăntău de acelea ășite din peana unor oficiari ai armatei ces. reg. cari au dat atestat ex officio despre ănuta romanilor din acelea timpuri. Nu vom lipsi a ne ocupa și cu descrierea pe cît ne permit împregiurările, a ănutei și activității comitetului național românesc, convocat la Sibiu alătura cu un alt comitet tot național al Sasilor, preste care ambele era pus un organ superior sub nume de „Comitet pentru apărarea țerei — Landesvertheidigungs-Ausschus“, al căru președinte era însuși comandantele suprem br. Anton Puchner, eară în lipsa lui sau în cas de boală, ceea ce i se întempla mai des d.n. cauza podagrei, generalul FML. Pfersmann.

Despre comitetul național românesc s'au lășit și pînă acum în generațiunile nouă o mulțime de sciri, mai multe cu totul false, altele defectuoase, unele schimosite, era adversarii au sciut se invente fabule și ficțiuni despre acel comitet care toate rivalizează în absurdități. Este timpul suprem ca se se reducă toate la văloarea lor adevărată. Istoria acelor timpuri publicate de Alexandru Papiu Ilarian coprinde multe informațiuni foarte prețioase, i lipsesc însă și mai multe, eară apărările sale relative mai ales la unele persoane de rang, sunt făcute cu pasiune tinerească atît de infocată, încât după 18 ani dela publicarea acelei istorii însuși autorul recunoascea, că dacă ar mai scoate o edițiune, ar avea se rectifice multe.

Membri comitetului românesc și toți căți au lucrat împreună cu el în Sibiu, și aruncaseră cum se ăice, viața lor în șanțu, renunțaseră la ea față cu repețitele decisiuni luate din partea insurgenților: de ale ascunde soarele în ăioa în care ar fi putut pune mîna pe dîșșii. O corporațiune precum a fost acel comitet, ori cît fusese el mărginit în activitatea sa prin comanda supremă a trupelor, și ori-cîte erori ar fi comis el, merită se ocupe o pagină în istoria națiunii și țerei noastre după judecata tuturor, cari sciuz se reflecte la neaușita pușinătate a mișloacelor de acțiune, asupra căroră dispunea acel comitet. Dintre membri lui se mai află trei în viață. Ca mîne au se dispară și aceia de pe scenă, și apoi nu scim, cine va mai fi ca se controleze cele ce se vor scrie despre activitatea acelu comitet.

* (Bibliografie). „Compendiu de geografia universală“ prelucrat în usul școlaelor medii și a preparandielor, cu 18 figuri originali intercalate în teest, de Teodor Ceonțea, profesor preparandial. Acesta este titlul opului ășit de sub tipariu în a doua edițiune la Arad în tipografia română a diecesei Aradului.

Prețul unui esemplariu broșurat 1 fl. 50 cr. sau 3. 75 lei noi. Dela 10 esemplare unul se dă rabat.

Recomăndăm opul de față deosebitei atențiuni a bărbăților de școală.

* (Rectificare). La mulțăminta publică din numărul 111 al ăiarului nostru după doamna Maria Maier, n. Dancăș este a se mai adauge: „colectantă.“

Loterie.

Mercuri în 8 Octombrie n. 1884.

Brünn: 22 20 85 75 24

Bursa de Viena și Pesta.

Din 7 Octombrie n. 1884.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	123.70	122.40
Renta de aur ung. de 4%	93.15	93.—
Renta ung. de hărtie.	88.70	88.70
Galbin	5.77	5.76
Napoleon	9.68	9.66
London (pe poșta de trei luni)	121.80	121.80

Stăturăm pușin pe gînduri.

— Apoi o se ne mai ierte Dău acum odată! — Pofta de ducă ne era mai mare — Doamne iartăne — ca cîntea lui Dău.

Dar acum nu mai era de umblat „per pedes Apostolorum.“ aveam lipsă de cai.

Cămila se ăice că-i naia pustii, apoi calul mocănesc e desigur locomobila munților. Fără el nu poți face nici o ispravă.

Trei cai, ca trei țintari stăteau înșelați gata în ogradă. Nu băteau din copite, nu sforăiau — Doamne ferește! — ei erau blândi peste măsură, așa de blândi de se părea că dorm pe picioare. Doi dintre ei mici de statură, cu grumaz scurt, cap gros și pîr lung, coada li se tărăia pe jos: erau cai adevărat mocănesce. Al treilea era o dihanie de cal mare; badea George ăicea că făcuse sluşbe împărătești și că în Bosnia și perduse un ochiu. Nu știu cum va fi fost, dar eu nu-mi puteam stăpâni risul vîdîndul stînd par că și mai posomorît ca ceilalți ochind ca un ciclop în dreapta și în stînga, ca și cînd ar presimți că nu se pregătesce ceva bun pentru oasele lui bătrâne.

(Va urma.)

Nr. 464.

[897] 2-3

CONCURS.

Pe baza Statului organic §. 63 combinat cu §. 23 punct 5 și a instrucțiunii votate de sinodul arhidieceșan la 13/25 Aprilie 1877 Nr. 191 §. 7 prin aceasta se publică concurs pentru îndeplinirea postului vacant de protopresbiter în tractul Branului.

Fiitorul protopresbiter ca atare va fi totodată și paroch în locul central al tractului, în comuna Zărnești ocupând parochia de clasa I.

Emolumentele împreunate cu acest post protopresbiter sunt:

a) venitele ordinari protopresbiterali, cari stau din ajutorul de stat și din tacsele ce incurg pentru ședulele de cunună, pentru vizitarea comunelor tractuale, pentru procesele divorțiale și pentru alte speciale funcțiuni protopresbiterali.

b) venitele ordinari ale parochiei de clasa I din Zărnești.

La postul acesta pot concurge bărbați apți și bine meritați pe terenul bisericesc și scolar în special aceia: cari după o pregătire cel puțin de 8 clase gimnasiale sau reale cu testimoniu de maturitate, au terminat studiile teologice la vreunul din institutele metropoliei noastre, și au susținut cu succes bun esamenul rigoros de calificare; sau cari după pregătirea indicată mai sus au terminat studiile teologice la vreun institut ortodox afară de metropolia noastră, dar apoi au depus esamenul de calificare înaintea comisiei esaminate a consistoriului arhidieceșan.

Pot însă concurge și fără testimoniu de calificare profesorii de teologie și preoții chirotoniți înainte de introducerea esamenelor de calificare dacă în celelalte au calificarea prescrișă mai sus.

În mod excepțional pot concurge și fără prescrișă calificare gimnasiale acei administratori protopresbiterali, cari din privire la aplicabilitatea lor, la zelul și acuratețea manifestată în administrarea protopresbiteratului; vor avea dela consistoriul arhidieceșan (plenary) speciala îndreptățire la acest concurs.

Cei ce voiesc a concurge la acest post au a și așterne suplicile lor concursuale la Venerabilul Consistoriu arhidieceșan în Sibiu în restimp de 30 de zile dela prima publicare a acestui concurs în foia „Telegrafului Român” alăturând câte o tabelă de calificare, carea să conțină date esacte și speciali în următoarele rubrici: numele, caracterul, (rangul bisericesc) și locuința concurrentului; anii etății (anul, luna și ziua nașterii); studiile pregătitoare afară de cele teologice (anul, locul și categoria acelor); esamenul de maturitate, doctorat și altele, studiile pregătitoare teologice (anul și locul acelor și esamenul de calificare); serviciile de până acum pe terenul bisericesc și scolar, (timpul locul și categoria acelor); în fine cunoștința limbilor și alte reflecțiuni. Datele din această tabelă sunt a se întări cu documente, cari să se accludă în original, precum carte de botez testimonii școlare și de maturitate, testimonii teologice și de calificare, atestate de servicii bisericesti și eventualmente toate altfelii de recomandări.

Zărnești în 2 Septembrie 1884.

Comitetul protopresbiter al tractului Branului.

Președinte: Notariu:
Traian Meșian, Nicolau Garoiu.
adm. protop.

Nr. 343.

[890] 2-3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia de clasa a III-a Lătoreni protopresbiteratul Lupșei, pentru reintregirea acesteia se escrie concurs cu termen de

30 zile dela prima aparițiune în „Telegraful Român.”

Emolumentele sunt:

Dela 125 case, câte o jumătate ferdelă de bucate, câte o di de lucru, folosirea cimiterului și venitele stolari obicinuite.

Doritorii de a ocupa acest post au de a și așterne petițiunile instruite în sensul Statutului organic și a Regulamentului pentru parochii din 1878 în termenul prefipt la acest oficiu. Ofenbaia, în 3 Septembrie, 1884.

Pentru comitetul parochial:

Ioan Danciu,
protopresbiter.

Nr. 264.

[902] 2-3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului învățătoresc dela școala gr. or. „Șinca nouă” din protopresbiteratul Făgărașului se escrie concurs cu termen până la 7 Octombrie a. c.

Salariul anual împreunat cu acest post este 200 fl. v. a., cuartir și lemne de foc.

Doritorii de a ocupa acest post vor avea așterne petițiunile lor instruite conform legilor în vigoare până la termenul sus arătat subscrișului oficiu protopresbiter.

Făgăraș, 20 Septembrie 1884.

Oficiul protopresbiter al tractului Făgărașului în conșelegere cu comitetul parochial.

Petru Popescu,
protopresb.

Nr. 366.

[899] 2-3

CONCURS.

Spre întregirea postului de învățătoriu la școala confesională gr. or. din Vama-Buzului, cu care post este împreunat și cantoratul, peste tot cu salariu de 200 fl., cuatir și lemne de foc, se escrie concurs cu termen până la 7 Octombrie st. v. în care di va fi și alegerea.

Doritorii de a ocupa acest post vor așterne suplicile lor instruite în sensul prescripțiilor legii până la termenul sus indicat, având a documenta că știu cântările bisericesti, și a propune și limba maghiară.

Vama-Buzului în 16 Septembrie 1884.

În conșelegere cu comitetul parochial:

Spiridon Damian,
adm. pprebs.

Nr. 320.

[898] 2-3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului învățătoresc din comuna bisericescă Vurpăr tractul Sebeșului se escrie concurs cu termen până în 14 Octombrie st. v. 1884.

Doritorii de a ocupa acest post sunt avisați a și așterne documentele lor până la indicatul termen domnului protopresbiter Ioan Tipeiu în Sebeș, cumcă corespund condițiilor prescrișe în legea școlară.

Cu acest post este împreunat un salariu de 150 fl. din lada bisericiei, cuatir liber și lemne de foc.

Vurpăr, în 14 Septembrie 1884.

În conșelegere cu domnul protopresbiter

Comitetul parochial:
prin
Ioan Stanca,
președ.

Nr. 156.

[891] 3-3

CONCURS.

Spre ocuparea stațiunii de capelan din parochia Viștea superioară, protopresbiteratul Avrigului, lângă paroch de acolo se escrie concurs pre baza decisiunii preaveneratului Consistoriu arhidieceșan din 10 Iuliu a. c. Nr. 3011 B. cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român.”

Emolumentele sunt: jumătate din venitele parochiale de 462 fl. 65 cr. regulate prin comitetul parochial la 31 Maiu 1884.

Doritorii de a ocupa acest post de capelan vor avea de a și așterne petițiunile sale instruite conform legilor în vigoare, subscrișului oficiu protopresbiter până la termenul susindicat.

Avrig, 12 Septembrie, 1884.

În conșelegere cu comitetul parochial.

Vasile Maxim,
adm. ppresb.

Nr. 65.

[889] 3-3

CONCURS.

Pentru întregirea stațiunii de paroch în parochia Jesc se escrie concurs cu termenul de 30 zile dela prima publicare pe lângă următoarele emolumente:

a) Casă parochială cu două încăperi și o tindă, un grașd pentru 4 vite și șură la olaltă și un grânariu;

b) folosirea porțiunii canonice constătătoare din: 4 Jugere, 1524 °□ orgie arătură, 400 °□ grădină 4 Jugere 1298 °□ fânașiu;

c) dela 50 familii una merță cucuruz sfârmit;

d) tot dela atâtea familii câte o di de lucru cu palma;

e) stolele regulate, 5 fl. cununia, 4 fl. înmormântarea.

Competenții la aceasta stațiune au a și așterne suplicile lor instruite în sensul statutului organic și a regulamentului pentru parochii până la susinsemnatul termen la subscrișul oficiu în Giurgești per Rettig.

Oficiul protopresbiter al tractului Dej.

Giurgești, 1 Septembrie, 1884.

În conșelegere cu comitetul parochial.

Constantin Bodea,
adm. prot.

Nr. 251..

[892] 3-3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului preoțesc în vacanta parochie română gr. or. de a III-a clasă Butene în protopresbiteratul Clușului, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în sensul grațioasei ordinațiuni consistoriale dđto 15 Novembre 1883 Nr. 3603 B.

Salariul preoțesc împreunat cu acest post proiectat de comitetul parochial, statorit și aprobat de sinodul parochial în 8 Decembrie 1883 și ameliorat în 29 Iuliu 1884, este 400 fl. în bani gata socotit din toate venitele stolare usuate, afară de cele cantonale, și din porțiunea canonică indusă în cărțile funduare și în inventariul parochial cu cele ameliorate; afară de acestea casa parochială cu două încăperi, șură și grașd sub ea.

Concursele instruite în sensul legilor din vigoare adresate câtră sinodul parochial au a se subșterne la subscrișul în termenul indicat.

În conșelegere cu comitetul parochial.

Cluș, 4 Septembrie, 1884.

Vasile Roșescu,
protopresbiter.

Nr. 381.

[894] 3-3

Prolungire de concurs.

Ne reflectând nimenea la concursul trecut pentru postul de paroch în comuna Lapu în urma emisului consistorial dđta 7 August a. c. Nr. 3702 B. se escrie concurs nou cu termen de 15 zile dela prima publicare.

Emolumentele sânt:

a) Folosința a 3 jugere pământ arătoriu și 1 jug. fânaș lângă care se va mai cumpăra alte 5 jugere însă numai în decurs de 3 ani dela ocuparea parochiei;

b) dela 45 familie câte o ferdelă cucuruz sfârmit din cari 1/3 este a cantorilor;

c) dela 45 familie câte o di de lucru din cari 1/3 este a cantorilor;

d) venitele stolari regulate;

e) în bani gata din cassa bisericiei 50 fl.

Suma totală a venitelor computeate în bani ar fi de 256 fl. v. a. lângă cari se mai pune în vedere o remunerațiune de 100 fl. ca catichet al studenților nostri dela școalele din Blaș.

În fine se observă că nefiind de present casă parochială corespunderătoare, poporul s'a obligat a o edifica din nou după ocuparea postului.

Concurenții au a și adresa cererile concursuale instruite în conformitate cu legea, oficiului protopresbiter subsemnat până la termenul prefipt.

Dela oficiul protopresbiter al tractului Mercurea.

Mercurea, la 14 Septembrie, 1884

Ioan Droc,
protopresbiter.

Nr. 289

[893] 3-3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan pre lângă parochul Ioan lăncu din Bucium Poieni se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele împreunate cu acest post sânt:

1. Toate venitele stolare ale parochiei constătătoare din 1330 suflete care e de clasa a II-a și cari venite computeate la olaltă dau un venit anual de 600 fl. v. a.

2. Două odai de locuit în edificiul școlii celei vechi.

Concurenții au de a și subșterne suplicile lor instruite conform stat. organic și regulamentelor din vigoare §. 15 Regl. pentru parochii subscrișului oficiu protopresbiter până la termenul mai sus indicat.

Abrud, în 12 Septembrie, 1884.

Comitetul parochial gr. or. din Bucium-Poeni în conșelegere cu oficiul protopresbiter gr. or. al Abrudului.

Ioan Gall,
protopresbiter.

Cancelaria avocatului

Dr. Nicolau Olariu

se află din 1-a Octomvre a. c. în strada Honterus Nr. 2 parterre. [888] 3-3

Nr. 4737 civ. 1884.

[903] 4-3

Publicațiune.

Tribunalul din Elisabetopole aduce la cunoștința publică, că termenul de pertractare pentru concessibilitatea comasării hotarului comunei Bernád s'a statorit pe ziua de 26 Novembre 1884 st. n. dimineața la 9 oare în comuna Bernád la locuința judei comunale, la care pertractare prin aceasta se citează toți posesorii comunei cu aceea, că cei nepreșenți se vor considera ca învoți cu comasarea, — și că exemplariul I. al cererii fi pot privi la numitul tribunal.

Pertractarea o va ținea judele reg. Nicolau Székely.

Din ședința tribunalului reg. al Elisabetopolei, ținută la 29 Septembrie 1884.

Nagy Lajos,
președinte.

Butak,
notariu.

Nr. 3169 civ. 1884.

[900] 2-3

Publicațiune.

Pentru a se putea face preparativele în obiectul segregării și a limitării pășunii în Chirileu, și anume pentru ordonarea representațiunii, alegerea inginerului și facerea preliminarului de spese, se statorosește di de pertractare pe 22 Novembre, 1884, dimineața la 9 oare în comuna Chirileu. La aceasta se provoacă a se presenta cei interesați, cu observarea, că nepreșența lor nu va împedea pertractarea.

Elisabetopole, 30 Septembrie, 1884.

În numele tribunalului:

Székely Miklós,
jude esmis.